

Bylder.

Høvding og Konge.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med største Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt var intet mindre end en Organisation af det gamle hedenske Aristokrati, der efter den Forestilling, han havde udmalet sig, omsider vilde vinde saa meget i Kræfter, at det kunde befri Øerne for de fremmedes Herredømme. Foreningen lagde dog ingen Virksomhed for Dagen før den paa en hemmelighedsfuld Maade fik skilt en den sjældlingsindst Prinsesse af med Livet. Men da fik de fremmede Øjnene op for, hvad der var i Gjære, og da det blev opdaget at Kongen var Mester for det hele, sattes Toppunktet på den Storm, der tvang Kongen til at give Afskald paa sine Prærogative og overdrage Magten til en konstitutionel Regjering.

Saaledes levede og døde Dobbeltmennesket David Kalakaua — den nydelsessyge Konge, de bernsede sig i de fremmedes Civilisation og Luksus, og den uforsonlige Hedning, som haabede paa sit Folks Befrielse, og i Bunden af sit Hjerte hadede som Pesten det, hans Tunge roste ved Vinglasset.

Tidens Værd.

(Af "Franklins Skatkiste.")

Hvad det andet Punkt — Gnindning — angaaer, saa er der mange Kjendsgjerninger, som forklarer den. Blandt andet den Erfaring, at Bylderne især forekommer i Nakken, ved Bæltestedet og paa Sædet, alle sammen Steder, der er utsat for megen Gnindning. De tætluttende Klæder gnides jo mod Hudoverfladen ved Legemets Bevegelser. Desuden opstaar der meget almindelig Bylder efter Massage, hvis man ikke i Forvejen har taget de nødvendige Forholdsregler: Barbering af det Sted, som skal masseres, samt grundig Vaskning baade her og af Massørens Hænder.

Hvorfra kommer da alle disse værk dannende Bakterier? Jo de findes i indtørret Tilstand i al Slags Luft, især forresten paa Steder, hvor der foregaar Forraadnelse. Det er af Vigtighed at erindre, at de ogsaa har været fundet i Smudset under Negleranden. Det forklarer let den gamle Vildfarelse om de saakalde "giftige Finner", som man endnu hører Tale om. Man ser ikke saa sjeldent, at man, naar man piller Hul paa en Finne, kan paadrage sig Døden som Følge af en pludselig Blodforgiftning. Sagen er, at det er vedkommendes Finger, som i dette Tilfælde har været giftig og ikke Finnen. Derved, at Finnen blev revet af, blev naturligvis Værkakterne bragt ind i Blodbanen. Paa den Maade kom Blodforgiftningen i Stand.

Elsker du Livet, saa forord ikke Tiden! Hvormegen Tid spilder ikke mange deredt, at de sover længere end nødvendigt, uden at betænke, at "hvem der sover Herremands Søvn, skal have Hundredreng Davre". Tiden er det kostbareste af alt; Tids spilde er den værste af alle Ødsleder; den tabte Tid kommer aldrig igjen, og hvad vi kalder: "Tid nok", rækker dog kun sjeldent til, naar den gjælder.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med stor Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt var intet mindre end en Organisation af det gamle hedenske Aristokrati, der efter den Forestilling, han havde udmalet sig, omsider vilde vinde saa meget i Kræfter, at det kunde befri Øerne for de fremmedes Herredømme. Foreningen lagde dog ingen Virksomhed for Dagen før den paa en hemmelighedsfuld Maade fik skilt en den sjældlingsindst Prinsesse af med Livet. Men da fik de fremmede Øjnene op for, hvad der var i Gjære, og da det blev opdaget at Kongen var Mester for det hele, sattes Toppunktet på den Storm, der tvang Kongen til at give Afskald paa sine Prærogative og overdrage Magten til en konstitutionel Regjering.

Saaledes levede og døde Dobbeltmennesket David Kalakaua — den nydelsessyge Konge, de bernsede sig i de fremmedes Civilisation og Luksus, og den uforsonlige Hedning, som haabede paa sit Folks Befrielse, og i Bunden af sit Hjerte hadede som Pesten det, hans Tunge roste ved Vinglasset.

Tidens Værd.

(Af "Franklins Skatkiste.")

Hvad det andet Punkt — Gnindning — angaaer, saa er der mange Kjendsgjerninger, som forklarer den. Blandt andet den Erfaring, at Bylderne især forekommer i Nakken, ved Bæltestedet og paa Sædet, alle sammen Steder, der er utsat for megen Gnindning. De tætluttende Klæder gnides jo mod Hudoverfladen ved Legemets Bevegelser. Desuden opstaar der meget almindelig Bylder efter Massage, hvis man ikke i Forvejen har taget de nødvendige Forholdsregler: Barbering af det Sted, som skal masseres, samt grundig Vaskning baade her og af Massørens Hænder.

Hvorfra kommer da alle disse værk dannende Bakterier? Jo de findes i indtørret Tilstand i al Slags Luft, især forresten paa Steder, hvor der foregaar Forraadnelse. Det er af Vigtighed at erindre, at de ogsaa har været fundet i Smudset under Negleranden. Det forklarer let den gamle Vildfarelse om de saakalde "giftige Finner", som man endnu hører Tale om. Man ser ikke saa sjeldent, at man, naar man piller Hul paa en Finne, kan paadrage sig Døden som Følge af en pludselig Blodforgiftning. Sagen er, at det er vedkommendes Finger, som i dette Tilfælde har været giftig og ikke Finnen. Derved, at Finnen blev revet af, blev naturligvis Værkakterne bragt ind i Blodbanen. Paa den Maade kom Blodforgiftningen i Stand.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med stor Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt var intet mindre end en Organisation af det gamle hedenske Aristokrati, der efter den Forestilling, han havde udmalet sig, omsider vilde vinde saa meget i Kræfter, at det kunde befri Øerne for de fremmedes Herredømme. Foreningen lagde dog ingen Virksomhed for Dagen før den paa en hemmelighedsfuld Maade fik skilt en den sjældlingsindst Prinsesse af med Livet. Men da fik de fremmede Øjnene op for, hvad der var i Gjære, og da det blev opdaget at Kongen var Mester for det hele, sattes Toppunktet på den Storm, der tvang Kongen til at give Afskald paa sine Prærogative og overdrage Magten til en konstitutionel Regjering.

Saaledes levede og døde Dobbeltmennesket David Kalakaua — den nydelsessyge Konge, de bernsede sig i de fremmedes Civilisation og Luksus, og den uforsonlige Hedning, som haabede paa sit Folks Befrielse, og i Bunden af sit Hjerte hadede som Pesten det, hans Tunge roste ved Vinglasset.

Tidens Værd.

(Af "Franklins Skatkiste.")

Hvad det andet Punkt — Gnindning — angaaer, saa er der mange Kjendsgjerninger, som forklarer den. Blandt andet den Erfaring, at Bylderne især forekommer i Nakken, ved Bæltestedet og paa Sædet, alle sammen Steder, der er utsat for megen Gnindning. De tætluttende Klæder gnides jo mod Hudoverfladen ved Legemets Bevegelser. Desuden opstaar der meget almindelig Bylder efter Massage, hvis man ikke i Forvejen har taget de nødvendige Forholdsregler: Barbering af det Sted, som skal masseres, samt grundig Vaskning baade her og af Massørens Hænder.

Hvorfra kommer da alle disse værk dannende Bakterier? Jo de findes i indtørret Tilstand i al Slags Luft, især forresten paa Steder, hvor der foregaar Forraadnelse. Det er af Vigtighed at erindre, at de ogsaa har været fundet i Smudset under Negleranden. Det forklarer let den gamle Vildfarelse om de saakalde "giftige Finner", som man endnu hører Tale om. Man ser ikke saa sjeldent, at man, naar man piller Hul paa en Finne, kan paadrage sig Døden som Følge af en pludselig Blodforgiftning. Sagen er, at det er vedkommendes Finger, som i dette Tilfælde har været giftig og ikke Finnen. Derved, at Finnen blev revet af, blev naturligvis Værkakterne bragt ind i Blodbanen. Paa den Maade kom Blodforgiftningen i Stand.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med stor Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt var intet mindre end en Organisation af det gamle hedenske Aristokrati, der efter den Forestilling, han havde udmalet sig, omsider vilde vinde saa meget i Kræfter, at det kunde befri Øerne for de fremmedes Herredømme. Foreningen lagde dog ingen Virksomhed for Dagen før den paa en hemmelighedsfuld Maade fik skilt en den sjældlingsindst Prinsesse af med Livet. Men da fik de fremmede Øjnene op for, hvad der var i Gjære, og da det blev opdaget at Kongen var Mester for det hele, sattes Toppunktet på den Storm, der tvang Kongen til at give Afskald paa sine Prærogative og overdrage Magten til en konstitutionel Regjering.

Saaledes levede og døde Dobbeltmennesket David Kalakaua — den nydelsessyge Konge, de bernsede sig i de fremmedes Civilisation og Luksus, og den uforsonlige Hedning, som haabede paa sit Folks Befrielse, og i Bunden af sit Hjerte hadede som Pesten det, hans Tunge roste ved Vinglasset.

Tidens Værd.

(Af "Franklins Skatkiste.")

Hvad det andet Punkt — Gnindning — angaaer, saa er der mange Kjendsgjerninger, som forklarer den. Blandt andet den Erfaring, at Bylderne især forekommer i Nakken, ved Bæltestedet og paa Sædet, alle sammen Steder, der er utsat for megen Gnindning. De tætluttende Klæder gnides jo mod Hudoverfladen ved Legemets Bevegelser. Desuden opstaar der meget almindelig Bylder efter Massage, hvis man ikke i Forvejen har taget de nødvendige Forholdsregler: Barbering af det Sted, som skal masseres, samt grundig Vaskning baade her og af Massørens Hænder.

Hvorfra kommer da alle disse værk dannende Bakterier? Jo de findes i indtørret Tilstand i al Slags Luft, især forresten paa Steder, hvor der foregaar Forraadnelse. Det er af Vigtighed at erindre, at de ogsaa har været fundet i Smudset under Negleranden. Det forklarer let den gamle Vildfarelse om de saakalde "giftige Finner", som man endnu hører Tale om. Man ser ikke saa sjeldent, at man, naar man piller Hul paa en Finne, kan paadrage sig Døden som Følge af en pludselig Blodforgiftning. Sagen er, at det er vedkommendes Finger, som i dette Tilfælde har været giftig og ikke Finnen. Derved, at Finnen blev revet af, blev naturligvis Værkakterne bragt ind i Blodbanen. Paa den Maade kom Blodforgiftningen i Stand.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med stor Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt var intet mindre end en Organisation af det gamle hedenske Aristokrati, der efter den Forestilling, han havde udmalet sig, omsider vilde vinde saa meget i Kræfter, at det kunde befri Øerne for de fremmedes Herredømme. Foreningen lagde dog ingen Virksomhed for Dagen før den paa en hemmelighedsfuld Maade fik skilt en den sjældlingsindst Prinsesse af med Livet. Men da fik de fremmede Øjnene op for, hvad der var i Gjære, og da det blev opdaget at Kongen var Mester for det hele, sattes Toppunktet på den Storm, der tvang Kongen til at give Afskald paa sine Prærogative og overdrage Magten til en konstitutionel Regjering.

Saaledes levede og døde Dobbeltmennesket David Kalakaua — den nydelsessyge Konge, de bernsede sig i de fremmedes Civilisation og Luksus, og den uforsonlige Hedning, som haabede paa sit Folks Befrielse, og i Bunden af sit Hjerte hadede som Pesten det, hans Tunge roste ved Vinglasset.

Tidens Værd.

(Af "Franklins Skatkiste.")

Hvad det andet Punkt — Gnindning — angaaer, saa er der mange Kjendsgjerninger, som forklarer den. Blandt andet den Erfaring, at Bylderne især forekommer i Nakken, ved Bæltestedet og paa Sædet, alle sammen Steder, der er utsat for megen Gnindning. De tætluttende Klæder gnides jo mod Hudoverfladen ved Legemets Bevegelser. Desuden opstaar der meget almindelig Bylder efter Massage, hvis man ikke i Forvejen har taget de nødvendige Forholdsregler: Barbering af det Sted, som skal masseres, samt grundig Vaskning baade her og af Massørens Hænder.

Hvorfra kommer da alle disse værk dannende Bakterier? Jo de findes i indtørret Tilstand i al Slags Luft, især forresten paa Steder, hvor der foregaar Forraadnelse. Det er af Vigtighed at erindre, at de ogsaa har været fundet i Smudset under Negleranden. Det forklarer let den gamle Vildfarelse om de saakalde "giftige Finner", som man endnu hører Tale om. Man ser ikke saa sjeldent, at man, naar man piller Hul paa en Finne, kan paadrage sig Døden som Følge af en pludselig Blodforgiftning. Sagen er, at det er vedkommendes Finger, som i dette Tilfælde har været giftig og ikke Finnen. Derved, at Finnen blev revet af, blev naturligvis Værkakterne bragt ind i Blodbanen. Paa den Maade kom Blodforgiftningen i Stand.

FOR "STJERNEN".

(Sluttet.)

De Budskaber, som de gamle Aa- lier modtog fra Guderne, gik næsten altid i Opfyldelse, fordi de præstelige Høvdinger selv besat Magten til at skabe Begivenhederne. De simple Folk frygtede dem mere end noget andet de kjendte. At krydse deres Skygge var den visse Død; den som berørte deres hellige Person, døde ved Tortur. En Kanakas Liv var den mest haabeløse og elendige Tilvarelse. De levede i stadig Ængstelse Dag og Nat for at bryde nogen af de Regler, deres frygtelige Overtro holdt dem under. De havde ingen Ejendom, ingen Rettigheder. Livet var afhængig af Høvdingers Naade, og han var i de fleste Tilfælde listig, grusom og dyrisk.

Disse gamle Sædvaner og Traditioner boede med usvækket Kraft i David Kalakaua efter hans Trounstigelse og efter at han tilsyneladende havde tilegnet sig den europæiske Civilisation og forlod ham aldrig saa længe han levede. Paa samme Tid som Kongen omgav sig med det europæiske Fyrstelivs Pragt og syntes at være fuldstændig gaet op deri, plejede han med stor Hemmelighed og Trofasthed de gamle Orgier. I Sandhed, et selsomt Dobbeltmenneske! Paa en Gang en Regent efter det forfinede moderne Mønster og dog samtidigt en Barbar og Hedning af sorteste Type.

Han stiftede en hemmelig Orden, hvis Medlemmer bestod af den gamle Aliislaegts. Formalet dermed var angiveligt at bevare Mindet om de hawaiianske Forfædre, men Kalakaua havde, som det snart vist sig, en dybere Plan. Hans Hensigt